

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

אל חיל בשמחה וטוב לבב מרוב כל בס"ד ולהתחזק תמיד מחדש בתורה וירא"ש וגמילות חסדים, וכאמרם ז"ל בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, וזכורני שנים קדמוניות שלא רק הכולל עמד בהחזקתו אלא כל עניני הביהמ"ד היו מוטלים עליו ועל צווארו הן החלק הגשמי הן החלק הרוחני מניקיון הביהמ"ד (שעסק בעצמו) ועד למסירת שיעורי תורה מבוקר עד ערב והיה מוסר שיעורים הן בגמרא והן בהלכה ושיעור חומש עם רש"י הק' ושיעור באור החיים הק' ובמשנה ברורה. עמד על משמרתו ומילאה על הצד היותר טוב, עד שנים אחרונות שנשא בעול הרוחני לחזק עצמו בתורה וירא"ש.

בזכות כוח התפילה

וכמו אז כשהיתה מלחמת המפרץ הידועה ולחמו אמריקא בעירק, והגם ששלחו חיצים על אר"י רח"ל עכ"ז סיבב השי"ת שלא יעשו שום פעולה מארה"ק, ואז אמר אאמו"ר זיע"א פירוש הפסוק שעל זה נאמר "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון", שסיבב השי"ת שאומות העולם ילחמו עבורינו ואילו אתם בארץ ישראל תחרישון ולא תתערבו, משני סיבות, רוחניות וגשמיות, הן כדי שלא יפלו ח"ו אידישע קרבנות והן כדי שלא יבואו ח"ו לגיאיות ואפיקורסות לומר ח"ו כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, וכמש"כ "ומלחמות אני עשיתי ולה' הישועה".

והגם שפשטות הפסוק שם הפירוש שאמר משה רבינו ע"ה לישראל שעמדו על הים בצרה גדולה לכאו' לכן היה מזהירם שיחרישו ולא יבואו בטענות של שטות למה הוציאם השי"ת ממצרים להביאם לצרה זו ולא ח"ו בדיבורים יתירים ולא לבוא ח"ו בטענות להשי"ת ולצדיקי אמת עבדיו הק' ולא להוציא מפיהם דיבורים עקומים ואז יזכו שה' ילחם לכם עם שלימות הישועה, הגם שאין לנו שום השגה בהם ובקדמונים בכלל ואיננו מבינים מה הם טענו ומה ענה להם משה רבינו ע"ה, עכ"ז הוא נכתב בתוה"ק כדי שנלמוד מוסר מזה בפשטות כפי שרואים שם מפשטיה דקרא, וללמוד משם מוסר וירא"ש ואמונה פשוטה ושלימה ומידות טובות און שטייגען בתויר"ש, הגם שצריכים לזכור שאין לנו השגה בהם עכ"ז רצון

רק לצאת ידי חובה למחצה לשליש ולרביעי, ולכן הגם שבימי חייו סבל הרבה מחולשת הגוף והאיברים ועל כולם גם חולשת הלב עכ"ז לא ויתר על שלימות עבודת ה' במסו"נ, ואפי' שאדם אחר יכול לומר אם עכשיו אינו יכול אדחה למחר או מחרתיים, עכ"ז אצלו זיע"א לא היו דברים כאלו ועשה תמיד עבודתו בשלימות.

התגבר כארי לעשות רצון אבשב"ש

ואמנם בשנותיו האחרונות כבר לא שהיתי שם תמיד ולא כ"כ השגחתי אחר מעשיו לראותם, אבל משנים הקודמות שבהם הייתי במחיצתו הק' אז ראיתי גם ראיתי סדר עבודתו החל מהשכם בבוקר איך שהיה משכים לביהמ"ד ואומר תמיד לפני התפילה את תפילת הה"ק מוהר"א זיע"א מליזענסק, מעוטר בטו"ת ואומר הכל כסדר מהתחלה עד גמירא שהשלימות נר לרגליו הן בתפילתו הן בשיעורי תורה שאחריהם והלימוד עם תפילין דרבינו תם ובעבודת היום כולו.

וזה עלינו ללמוד ממנו זיע"א לבקש השלימות ולא להיות בחי' יוצא זיין ומהיכי תיתי און אויב סוז גרינג און אויב מי' קען לראות לעשות את הכל בשלימות,

שהרי הוא ז"ל סבל הרבה חולשות ועכ"ז התגבר כארי לעשות רצון אבינו שבשמים בשלימות, א"כ כש"כ אנו צריכים לעשות כן.

על אף הכל לא שינה מעבודת הקודש

וכבר דיברנו מזה כמה פעמים אודות הענין המיוחד שהיה אצלו שידוע שהוא ז"ל עבר הרבה עניינים עגמו"ג בחייו והרבה מעברים שאינם קלים ועכ"ז לא שינה בגינם מאום מעבודת הקודש, כי דרכו היתה תמיד לומר 'בדיל ויעבור' ללכת הלאה ולא לדוש ולשקוע במה שהיה ותמיד אחר שעבר מה אמר 'העבר אין' וניגש שוב לעבוה"ק מיט א פרישקייט וכאילו העבר אין ומעולם לא היה ועיד"ז הצליח לעבור הכל בשלום עד שאלו העניינים לא תפסו אצלו שום מקום ותיכף שב לעבודת קדשו לתפילותיו ולימודיו והחזקת הכולל והמוסדות ושאר ענייני קדשים שלו.

ממש אפשר לומר שאדם אחר ספק אם היה עומד בזה ולעשות כזאת ואחר כאלו מעברים להתחזק מיד שוב מיט א שמחה און א פרישקייט כאילו לא היה כלום, אצלו זיע"א היה כן כסדר.

ולכן עלינו ללמוד מזה שאיך שלא יהיה, אין ליפול ח"ו בעצבות או ייאוש ח"ו אלא לילך תמיד מחיל

השי"ת הוא שנלמוד זה משם, ולכן אף אאמו"ר ז"ל פירש פסוק זה לדרכו בקודש וכנ"ל, שלא כפשטות הנ"ל, אלא ללמוד מזה חסד ה' שעשה הכל עבורינו לטובתנו הגשמית והרוחנית כדי שלא ייחלש ח"ו אמונה וביטחון עם מחשבת הבל, ונדע שהכל מהשי"ת ונקבל עומ"ש עלינו כראוי.

וכמו שהוא זיע"א פירש מש"כ בתפילה שם "ומלכותו ברצון קיבלו עליהם משה ובני ישראל", היינו האין יכלו לקבל עול מלכות שמים בשלימות ע"י הרצון, כי אין לך דבר העומד בפני הרצון, ועיד"ז התבטלו כל המניעות ובאו לקבלת עומ"ש שלימה.

שקולה מיתת צדיקים כשריפת בית אלוקינו

והנה יומא דהילולא קדישא דאבא מארי זיע"א חל במוצאי יומא דהילולא של מרן הרה"ק רבינו משה מלעלוב זיע"א, ולכן יש להמליץ על זה אמרם ז"ל (כתובות קג): מת במוצאי יום הכיפורים סימן יפה הוא לו, כי הילולת צדיקים כמות כיום הכיפורים, וכמו שהזכרנו מהרה"ק מטשורטקוב זיע"א בנו של הרזי"נער זיע"א שאמר שיו"ד של אביו הוא בחי' עיצומו של יום מכפר, וכמו שכתוב גבי יוה"כ שהרי ארז"ל שקולה מיתת צדיקים כשריפת בית אלוקינו ומיתת צדיקים מכפרת ולכן קוראים פרשת מיתת נדב ואביהו ביוה"כ כי מיתתם היא כפרה כיוה"כ...

אם כן הילולת הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א מכפרת וכמו יוה"כ, א"כ פטירת מרן אאמו"ר זיע"א במוצאי יומא דהילולא דמרן רבינו משה מלעלוב זיע"א הוא כפטירתו במוצאי יוה"כ, ושפיר י"ל על זה מת במוצאי יוה"כ סימן יפה לו, ומ"מ יעזור השי"ת שיהיה לנו סימנים טובים יותר לחיים טובים ארוכים ולשלם ולקבל פני משיח צדקינו מתוך שמחה ואורך ימים ושנים טובים.

הסתלקותו בסערה בפתע פתאום

והנה כידוע האבא זיע"א היה צעיר במיטב שנותיו כשנסתלק ולפני זה לא ראו עליו ולא כלום ושום סימן שעלול לקרות דבר מה, והיה עם כל כוחו, וגם אמר אז תהילים וערך השולחן לפני ה' לכבוד יו"ד דמרן רבינו משה מלעלוב ושוב עלה לביתו נאוה קודש והלך קצת ארוים געגענגען ועלה על יצועו מסתמא אחר אריכות קרי"ש שעה"מ המשך בעמ"ג

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

אבל די זה מה שהיה עמו, ואילו כל כלל ישראל יה"ר שלא יידעו משום צער ויזכו לאריכות ימים ושנים טובים בלא שום צער ועגמ"נ, וישלח לנו השי"ת משיח צדקינו מתוך נחת והרחבה והשי"ת יזכינו וישפיע לנו מתנת חיים שנוכה לכל תיקונו השובבי"ם כראוי ולתשובה מאהבה און שטייגען בתורה וירא"ש, משום די גרעסטע תיקונים הוא ע"י כוח תוה"ק, והשי"ת ישפיע לנו שמחה בקיום תומ"צ ושטייגען בתויר"ש ומידות טובות גמילות חסדים מתוך שמחה וטוב לבב מרוב כל.. כמו שכבר דיברנו כמ"פ שחיוב השמחה בתומ"צ הוא מן התורה כמשי"כ שם "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה וטוב לבב מרוב כל", שאפי' שעבדת בתויר"ש היה טענה על חסרון השמחה, א"כ נמצא שחיובה הוא מהתורה, ומכלל לאו אתה שומע הן, כיון שמידה טובה מרובה.

א"כ כש"כ שאם שם היו עונשים כאלו רח"ל, כש"כ שכאן העושה משמחה יזכה לשכרו הרבה מאוד עד אין סוף ב"ה שאין לנו השגה ולא נוכל להשיג.

יזכינו השי"ת לתו"ג במקו"א פ"ג בריוח ובניקל, עשירות גדולה ברו"ג, ולבנין ביהמ"ק שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

ובפרטות כבר עברו סבל נורא ביותר ועברו את כל התיקונים והגלויות וכל הכפרות, הרי בקינות אומרים "לקינו בכפליים", ואומרים צדיקים שכבר לקינו בהכל בכל מה שהיה מגיע לנו כבר קיבלנו די והותר כפל כפול ומכופל.

צדיקים פירשו ואומרים זאת בשם הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלז שמשמשיח יבוא הוא יבוא מתוך שמחה ונחת והרחבה, ואמר הרה"ק והסביר זאת בדרך משל שכשמשח יבוא הסנדלר יעסוק בעבודתו עם תיקון הנעליים, מי שלומד יהיה באמצע הלימוד, ומי שמתפלל יהיה באמצע התפילה והכל יהיה עולם כמנהגו נוהג ואז "פתאום יבוא" ישמעו רעש גדול אז משיח איז דא משיח איז דא, "פתאום יבוא המלך אל היכלו", והעולם ירעש שמשח הגיע.

וכל מה שצדיקי אמת אמרו ואומרים זה תורת אמת אויף אייביג, "יראו עינינו וישמח ליבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת", וחנוכה היא עת רצון גדול לזכות לביאת המשיח כמו שפירשו צדיקים "ערכת נר" שבנימי החנוכה שמדלקים יכולים לזכות "למשיח" לביאת המשיח.

כל יהודי צריך להתפלל על אחיו שלא יזקו משום נזק וחבלה אויף א זיסע אופן אויף אייביג, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, אין מיט א פרייליכע תהלים צריכים לכוון על כל כלל ישראל שיהיה שמירה עלינוה ברוחניות וגשמיות, ושיתחדשו במהרה כל ימי התפילות, כי ע"י התפילות זוכים לשמירה עלינוה גדולה רואים זאת בחוש שבזמנים שבני ישראל מתעוררים לתפילות ושופכים שיח לפני בוחן ליבות רואים בחוש שיש שמירה עלינוה. **וכן** הסבירו זאת גם בהיסטוריה מי שזוכר בזמן הרעש מעיראק היו ניסים ונפלאות גדולים ואפילו הסאטמר'ע חסידים אמרו שהיו ניסים ונפלאות, והטעם, כי הצורך הרצח העיראקי ירה טילים גדולים שכל טיל עולה יותר ממיליון דאלער ויכול להחריב בניינים וערים שלימות ועם ישראל רעדו מפחד מה יהיה וערכו תפילות כאן באמריקה וכולם נתעוררו לתפילות שאי אפשר לתאר בכלל והוא ירה

כרגיל והכנת הנעגלעל וואסער, והנה ברגע א' בפתע פתאום לא חש בטוב וקרא להרבנית שתיתן לו לשותות ומרוב בהלה רצתה ליתן לו מהמים שעמדו לפני המיטה הנעגל וואסער אלא שהוא סירב לזה והלכה להביא מים אחרים ונתנה לו, לאחר שבירך שהכל ולגם מעט מהכוס, תוך רגעים ספורים כבר היה לאחר מעשה ופרחה נשמתו הטהורה מגופו הק' ושבא בנעוריה אל בית אביה שבשמים ובפתע פתאום בא אל היכלו.

החי יתן אל ליבו

ולכן החי יתן אל ליבו שלא יודע האדם עת מיתתו ולכן יעשה כאמרם ז"ל שוב יום אחד לפני מיתתך, וכיון שאינו יודע אימת הוא, ממילא יעשה תשובה תמיד בכל יום ויום ויהיה נקי מחטאים תמיד וטוב לו בזה ובבא. ועד"ז מספרים מהרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע שאמר שפעל אצל השי"ת שטבילת מקוה תיחשב לטובל כאילו התענה תענית יום שלם כי כידוע שמזמן מרן הבעש"ט הק' והלאה ביטלו דרך הסיגופים והתעניות כי אין לפי כוחות דורות החלשים האלו ולכן יפעלו זה ע"י מקוה, והיה שם א' בבעלזא שהגם שהיה גם הוא לומד ומתפלל עכ"ז היה גם אויבער חכם ולא נמנע מלהשמיע מחשבותיו בקול והיה מתרעם ומבטל ענין הטבילה בכל יום באמרו שהוא מיותר ומהיכי תיתי לחדש הנהגה כזו שלא מצנינו לה מקור בחז"ל ופוסקים, עד שנשמעו הדברים למהרי"ד וקרא לו ואמר לו: הנה עצם זה שאתה מבטל דברי רבותיך הוא כבר אפיקורסות רח"ל כי יש לך לבטל עצמך אליה והחולק על רבו כחולק על השכינה, ובשכלך תבין זאת שאין לך להרהר ולערער אחריהם שהרי תדע בנפשך שאינך יודע כה"ת כמוהם ואין לך השגה אפי' כשיחת חולין שלהם ולא תבין אפי' תנועת יד שלהם ואיך תוכל לחלוק עליהם אפי' אם אינך מבין טעמיהם, ועוד שדבר זה הוא כן מפורש בפוסקים שהרי הרמב"ם ז"ל כתב טעם טבילה בערויה"כ משום שהוא זמן של תשובה וכיון שארז"ל שוב יום א' קודם מיתתך ועשה תשובה בכל יום, א"כ כל יום הוא זמן של תשובה ולכן יש לטבול במקוה טהרה בכל יום ויום..

מרן הסב"ק הרמ"מ טבל עבורו טבילה בערוי"כ

ואכן ידוע שאצל אדמו"ר זיע"א היה ענין המקוה גדול מאוד ולא ויתר עליו, וזכורני כשהיינו קטנים אירע פעם שהיה המקוה סגור ולכן קפץ הוא ז"ל דרך החלון וירד וטבל עלה ונסתפג והיה שם אנאנצע מעשה, העיקר שיוכל לטבול.

והנה היום אפשר דרא ומצויים מקוואות פתוחים לרוב. א"כ ודאי שעלינו להתחזק בזה שגובה מעלתם ולא להרפות, ואכן זכה אבי שאביו מרן הרמ"מ זיע"א עשה טבילה עבורו כידוע זה המעשה שפ"א בערב יוה"כ היה עסוק כ"כ עם אביו הק' לעזרו בעניניו, עד שלא הספיק לטבול א"ע במקוה טהרה כמש"כ בשו"ע, ולאחמ"כ א"ל אביו הק' מרן הרמ"מ זיע"א: ידעתי בני ידעתי שלא הספקת לטבול ולכן טבלתי גם עבורך. ולכן כמו שבעצמו היה ליה עבוה"ק של מקוה כך זכה לטבילה של צדיק עבורו. ואגב זה מספרים כמילתא דבדיחותא שאירע פעם אצל הרה"ק האמרי חיים מויזניץ זי"ע כשפתח הישבה"ק בשיכון ויזניץ בב"ב היתה דרכו בקודש שאם חלה א' התלמידים אז היה סר אליו לבקרו ביקור חולים אצלו בפנימיה, ופ"א חלה בחור א' ובא לבקרו ואז התלונן החולה שמחמת חוליו אינו יכול לייך לטבול במקוה,

א"ל האמ"ח: א"כ אטבול אני עבורך והסר דאגה מלבך, וכן הווה שטבל עבורו והתלמיד זכה מגבוה, ועברה הרינה במחנה ונתפרסם הסיפור ולכן היה בחור א' שג"כ חשק מאוד לזכות בטבילה מהרבי שיטבול גם עבורו ולפיכך עשה את עצמו כאילו הוא חולה עד שבא גם אליו האמ"ח לבקרו ואז התלונן שאינו יכול לטבול במקוה וכבחו הראשון, והנה האמ"ח זי"ע היה כידוע בחי' חכימא דיהודאי והבין בדעתו הרחבה שאין זה אלא שפיל בעלמא לכן פנה לגבאי שעמו ואמר לו: תואיל בטובך ותטבול עבור זה הבחור. וממילא שמי שמכוין באמת הוא הזוכה ולא ההיפך. ולכן אמנם זכה אדמו"ר זיע"א שטבל אביו מרן הרמ"מ בשבילו, ועבורו אמרו "צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו".

השי"ת ירחם שנשמת אבא מארי זיע"א יהיה לה עליה עם שאר נשמות צדיקים וצדקניות שבגן עדן, וישמור עלינו ועכ"י שמירה עלינוה בכל מקום, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ישמח השי"ת כל השבורי לב און גאנץ כלל ישראל בכללות ובפרטות וזוכה כולנו דערלעבען משיחון, ואמנם הוא ז"ל לא היה זקן אלא כמיטב שנותיו,

חבל על דאבדין ולא משתכחין (סנהדרין קיא). יש לדקדק בתיבת חבל, היה לו להתאונן בשאר לשונות של צער כמו ו, וכדומה. אך רמזו בזה כי חבל הוא לשון חבל, היינו שצריך שיהיה לנו חבל התקשרות עם נשמת הצדיקים שהלכו לעולמם, שבאם נזכיר אותם יהיה גם זכרם אותנו ויעוררו רחמים עלינו, כמו חבל ארוך שאוחזים בו שני אנשים זה מקצה אחד וזה מקצה השני אף כי יש מרחק רב ביניהם אעפ"כ באם ינענע אחד מהם החבל בקצה הזה ירגיש חבירו בקצה השני, כן מבקשים אנחנו שיהיה כן באם נזכיר צדיק אחד שהלך לעולמו יתעורר גם הוא בגן עדן כמו חבל הנ"ל, ויזכור אותנו לטובה. וכגון זה מצינו בדברי חז"ל בפסוק (שיר השירים ז, י) דובב שפתי ישנים, כשאומרים דבר הלכה מפייהם של צדיקים שפתותיהם מרחשות בקבר, כפי המכוון הנ"ל. (זר הזב)

מעלת ההתכנסות ביומא הדילולא

ובתשובת הגאונים מצאתי כל הנך ריגלי דאמוראי, היינו יום שמת בו אדם גדול קובעים אותו לכבודו ומדי שנה בשנה כשמגיע אותו יום מתקבצים תלמידי חכמים מכל סביבו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב ישיבה שם. (רש"י הק"י ע"ט)

ענין ההתאספות כדי שנלך בדרכיהם

הענין מה שאנחנו יושבים יחד ביום הילולא אינו משום יקרא דשכבא, רק התכלית למען שנעלה על לבנו את מעשיהם הטובים וללמוד ללכת בדרכיהם ולהדמות להם. (ישמח ישראל)

זכרון מעשיהם הטובים

למען אשר יצוה את בניו ואת אחיו ושמרו דרך ה' וגו' למען הביא ה' על אברהם וגו', שמעתי פירוש הפסוק (מלאכי ג) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו וקשב ה' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו, ותיבת נדברו אין לו פרוש, ואמר מרן רבינו הבעש"ט הק"י זע"א מה שהעולם נהגין ענין יארצי"ט הוא יום שמתו בו אביו ואמו, היינו משום שבים שמתו דנין את נשמת אביו ואמו אם יעלו למעלה לעולם העליון, ואז קודם שיעלה לעולם העליון דנין אותו על קלות שבקלות, ובכל יארצי"ט דנין אותו כך כדי להעלות נשמתו יותר למעלה, ובא דנין על חומרות גדולות שלא נהג, ועל כן מתענים ועושים צדקה ביארצי"ט כדי להעלות נשמות אביו ואמו יותר למעלה, כי ברא מזכה אבא (סנהדרין קד) ואם כבר נודק הנשמה מכל וכל שאין שום דבר לדון אותה עליה, אז אי אפשר להעלות הנשמה עוד יותר, כי אי אפשר להעלותה אם אין דנין אותה מקודם, והנשמה המזוככת מכל וכל אי אפשר לעלות אלא כס כן מוכיחין בעולם הזה זכותו, ומעשים טובים שלו שעשה בחייו, אז יוכל לעלות יותר למעלה. והוא פירוש הכתוב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו", כלומר שאיש אל רעהו מדברים זה עם זה מיראי ה', ומזכירים מעשיהם הטובים שעשו בחייהם, וקשב ה' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו, ליראי ה', כלומר שנוכרו יראי ה' לפני השם יתברך, על ידי סיפורים מומעשיהם טובים נזכרים לפני השם יתברך, ויש להם עלייה למעלה על ידי זה, ולחושבי שמו, רצה לומר הם עצמם אותם איש אל רעהו המדברים מיראי ה' מומעשים הטובים וממנהגיהם ודרכיהם בעבודת השם יתברך נקראים חושבי שמו כי צדיקים הן הן המרכבה ואלו חושבי שמו נזכרין גם כן לפני השם יתברך בשביל זה שגרמו עליה לנשמת הצדיקים. (מרן רבינו הבעש"ט הק"י זע"א)

השמחה ביומא הדילולא של הצדיק

בפסוק הידעת כי היום ד' לקח את אדוניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו (מלכים ב, ג, ג). הנה ענין השמחה שעושין ביום הילולא של הצדיק כמו בל"ג בעומר הילולא של התנ"א רשב"י, וכדומה בכל הצדיקים, הוא על פי מה דאיאת בזה"ק אשר שאל ר"א הלא גודל השמחה שיש לצדיק כשנסתלק למעלה, גם גודל השמחה שיש בכל העולמות ולכל המלאכים, א"כ מדוע מצטערין על הסתלקותו, ועיי"ש תירוצו. ובפשוט, הגם שהוא טובה הצדיק ולהעולמות, ע"כ לנו הוא הדבר לצער גדול. אמנם כל זה הוא בשנה הראשונה, אבל אח"כ בכל שנה ביום הילולא, אשר ידוע בכל שנה ושנה נסתלק הצדיק מעולם אל עולם, כמו בשעת סילוקו הראשון מזה העולם,

אמרו שבסך הכל היו ז' פרות, מזה נראה כי כפרתה היתה לדורות. וזה מה שלמדו חז"ל כמו שפרה אדומה מכפרת לדורות, כן גם הצדיקים מכפרים לדורות. וזה פירוש הכתוב 'ואסף איש טהור' כשמסתלק הצדיק הדור, אז הוא מכפר, ולא דווקא אז, אלא גם לדורות, והוא 'והיה לעדת בני ישראל למשמרת' לזכותם בחיים ארוכים ושלום וברכה. (גני ישראל)

להיזכר לפני

טעם הדבר נהגו החסידים ביומא הדילולא הצדיקאי, להתאסף בשבת אחים יחד, אף דע"פ השו"ע היה לישב בתענית ולהרבות בתפילה ביום זה. דהנה ידוע שבכל שנה ושנה ביומא הדילולא דיליה הצדיק עולה מדרגא לדרגא בעולמות העליונים, להתעלות גבוה מעל גבוה. ולפיכך חוששים אנו שמוא ישכח הצדיק מאיתנו המסתופפים בצילו, לרוב התרחקותו מן העולם הזה עולם הגשמיות, ועל כן אנו מתאספים יחד לסעוד סעודת מצוה בפת לחם ושאר דברים גשמיים, ועל ידי כך אנו מזכירים וממשיכים את הצדיק שלא ישכח מאיתנו, וישפיע לנו שפע ברכה והצלחה, וזכותו תעמוד לנו לעזרתו ולסעדנו בכל עת. (דברי דוד)

מקום קברו של צדיק

ולא בחייהם בלבד, כי גם אחרי פטירתם, מקומות קבריהם [של הצדיקים] ראויין להמצא השפע שם. (דרשות הר"ן)

התקשרות לצדיקים אחרי פטירתם

שפתותיהם דובבות

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים", וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתמא שמעון נירא מאי קראה וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים ככומר של ענבים מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעוה"ז שפתותיהם דובבות בקבר. (גני יצמות זו:)

ענין לומר מתורתם ביום ההילולא

ראוי הוא שביומא הדילולא יאמרו בני מדרשא מהנהו מילי מעלייתא דקאמרו, ועיי"ז ידובבו שפתותיהם להמליץ טוב על המזכירים לפני שוכן מרומים. (ליקוטי תורה מהאר"י ל')

אינו נפרד מזרעו ומן כל הנלווים אליו בחייו

בפסוק הנאהבים והנעמים וכו' ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו (שמואל א, ג). היינו, כי בטבע הנשר לרהם על בניו, ויען כי ירא שלא יעלה החיץ בבניו, יקח אותם על כנפיו מלמעלה, כי הוא פורח גבוה יותר מכל העופות, כמבאר במדרש (עין ברש"י דברים לב יא, ובמדרש תנחומא פרשת עקב פרק ב).

דהנה הצדיק גם לאחר פטירתו אינו נפרד מזרעו ומן כל הנלווים אליו בחייו, והוא ובמותם לא נפרדו.

אמנם, הגם שאינו יכול לקחת אותם על כנפיו רק המה תחתיו כי הוא מתנשא למעלה ראש, ע"כ מגין עליהם מחמת כי 'מנשרים קלו', כי הוא פורח למעלה מאוד, אשר שם אין פגע רע אף להשוכנים תחתיו ואינו ירא משום חץ כמו הנשר, והוא למחסה ולמסתור להגין בעדנו לכל טוב. (אמרי נועם)

מתעלה ע"י תלמידיו

הנה כל אילן יש לו שורש בארץ, והאילן יונק מן השורש בעוד שפירותיו יונקים מגוף האילן, הצדיק הוא בבחי' שורש שממנו הכל יונקים, ועיי"ז מתעלה גם הצדיק בעצמו, כמאמר חז"ל (תענית ז) ומתלמידי יותר מכולן.

וכה יניקה זו לא נפסק גם אחרי הסתלקותו. וז"ש באברהם אבינו (בראשית יח, יח) ואברהם היה יהיה, פי הוא יהיה תמיד, כי גם לאחר פטירתו הצדיק הולך ומתעלה ע"י בניו ותלמידיו שנשארו בחיים. (דברי שמואל)

כמו כן בכל שנה ושנה, ונעשה שמחה גדולה בעולם שלמעלה, כאשר באה נשמת הצדיק, ומזה הסילוק שוב אין לנו צער, כי מה שהיה כבר היה, הגם אשר העולם מצטערים מאוד על סילוקו, אמנם לא דווקא בזה היום, רק בכל הימים ובכל שנה כולה. נמצא אדרבה, בזה יום ההילולא צריך להרגיש קצת שמחה שנעשה בעולמות העליונים.

נמצא אדרבה, חזרה קושיית ר"א למקומה, וצריך לשמוח מאוד ולהרגיש בנפשו גודל השמחה הנעשה בעולמות, ושמחת הצדיק כשעולה ברום המעלה, ובא מזה שמחה עד עולם התחתון, והשפעות כ"ט.

והנה אליהו הנביא זכור לטוב, גם בעת סילוקו לא היה צער כלל, כי לא מת ועדיין הוא בעולם ומשיגה על טובות ישראל, כידוע ומפורסם עד כמה היה רגיל אצל הצדיקים התנאים, ולא היה ענין סילוקו רק שעלה למעלה יותר גדולה, והיתה שמחה גדולה בכל העולמות, ומהראוי להנלוים אל הצדיק ובפרט זרעו ותלמידיו להרגיש בנפשם הארה הזאת. ולהי שאלו אותו בני הנביאים 'הידעת כי היום לקח את אדוניך', היינו, אם יש לו הרגשה בנפשו מגודל זו הארה והשמחה.

ויאמר גם אני ידעתי, אשר באמת מרגיש שמחה וקדושה, ולזה אמרו 'החשו, מחמת ענינות, כמו שפירש המצודות דוד ז"ל שם, היינו, שלא יתגלה זאת אשר הוא בבחינה כזו להרגיש בנפשו מה שנעשה בעולמות העליונים, שהוא ענין מדרגה, וכבוד אלקים הסתר דבר. (אמרי נועם)

נמשכים עמו באתערותא דלעילא

ביום ההילולא של הצדיק מתעורר רוח ממרום, רוח אלקי, שיתעורר רוח אלקי אשר בנו, כי בהתעלות נשמת הצדיק ביום פטירתו כאשר נודע, נמשכים עמו באתערותא דלעילא כל אלה אשר קשורים אליו והנקשרים להקשורים וכו', אבל זה הכל אפשרי אם מתעוררים באותו יום להתעלות. (חיי שלמה)

יום מסוגל לתשובה

היום הזה של הילולא מסוגל לתשובה. והוא שאמרו (ברכות יח) צדיקים במיתתן קרוים חיים, כלומר בכל שנה ביום מיתתם קוראים הם הצדיקים מעולם העליון אל החיים בעולם הזה שיתעוררו לתשובה, כי בזכרנו אותם נתעורר בנו רגש של תשובה שנדבק בדרכיהם. (דורש טוב)

יום שבו מתעוררים לתשובה

איאת (מו"ק בת), למה נסמכה מיתת אהרן לבגדי כהונה, מה בגדי כהונה מכפרין אף מיתתן של צדיקים מכפרת. עיקר הענין הזה שמיתת צדיקים מכפרת, נובע ממה שאמרו חז"ל (שבת לג:) צדיקים נתפסים על עוון הדור, בשביל זה יתעוררו לתשובה.

וכמו כן בכל שנה בהילולא של הצדיק, בזכרם כי מקומו נפקד יניחהם יתעוררו על ידי זה לתשובה, וכמו שאיאת (ברכות יח) צדיקים במיתתן קרוים חיים, כלומר בכל שנה ביום מיתתם קרוים חיים - המה על ידי מיתתם קוראים לחיים - לאלה החיים עוד בעולם הזה, שיתעוררו לתשובה וללכת בדרכיהם. (דורש טוב)

הסתלקות צדיקים מכפרים לדורות

ואסף איש טהור את אפר הפרה והיה לעדת בני ישראל למשמרת (במדבר יט, ח).

חז"ל דרשו (מו"ק בת) למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה לומר לך מה פרה אדומה מכפרת אף מיתתן של צדיקים מכפרת.

ונראה לי דכוונתם דמיתתם מכפרת לא רק בעת הסתלקותם אלא מכפרים לדורות, ובכל שנה, ביום ההילולא נתעורר זכותם לכפר על בני ישראל ולהגן עליהם שישפיעו עליהם ברכה חיים ושלום, כמו שמצינו אצל פרה אדומה שבאה לכפר עם כל זאת לא הביאו בכל שנה פרה אדומה, כי חז"ל

איש אלוקים משרידי דור דעה וענקי הרוח
אחז"ל במגילה (דף י"א): "במתניתא תנא "לא מאסתים", בימי כשדים שהעמדתו להם דניאל חנניה מישאל ועזריה, "ולא געלתים", בימי יוונים שהעמדתו להם שמעון הצדיק וחשמונאי ובניו ומתתיהו כה"ג, "לכלותם", בימי המון שהעמדתו להם מרדכי ואסתר להפר בריתי איתם בימי פרסיים שהעמדתו להם של בית רבי וחכמי דורות.

מ"חכמי דורות ומשרידי דור דעה וענקי הרוח שהעמיד הקב"ה לעמו ישראל בגלותא היה כ"ק מרן מלכא רבינו הקדוש והטהור ה"שלהבת אש" זיע"א בנו של כבוד קדושת מרן הסבא קדישא רבינו הרמ"מ מלעלוב זיע"א ה"קדושת מרדכי", אשר בזה השבוע ימלאו שלוש עשרה שנה להסתלקותו מחיי עלמא.

אם נבוא לכתוב מדרכי חייו הטהורים ועיוזו נפלאותיו הלא כבר באו המה במגילת ספר המופלא "שלהבת אש",

על כן בהתאם לדברי חז"ל (ירושלמי שקלים פ"ב): "אין עושים נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרונם", אמרנו לכתוב בזה בקציר האומר מאשר זכינו לראות בעינינו איזה גרגרין מהליכות מלכי בקודש למען נלך בדרך טובים.

חנני ד' וכי יש לי כל

מנהגו דכ"ק מרן רבינו הק' זיע"א היה לכתוב על כל ספר מרבבות ספריו שבספרייתו "ח"ד", ואחריו היה כותב את שמו הק',
פשריו של אותם ראשי תיבות הוא ח'נני ד', שכן זו היתה הרגשתו דכ"ק מרן רבינו זיע"א מהיותו לאיש עד סוף ימיו, כדרך הצדיקים קדושי עליון שכל אשר היה להם בהאי עלמא הרגישו בו מתנת אלוקים.

ושורש הענין כבר מבואר ביעקב אבינו ע"ה (בראשית לג, ע"א) אשר בדבריו לעשו אמר "קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלוקים וכי יש לי כל" וגו' (וע"ש בתרגום אונקלוס).

ותורת חסד על לשונו – כאב רחמן

זכורני אשר פ"א היה כ"ק מרן רבינו זיע"א מהלך לבדו ברחובה של עיר סמוך לביתו נאוה קודש, שקוע בשרעפיו, גופו בארץ וראשו בעליונים, בחי' סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, ולפתע ננער באחת, ראה הוא לפניו ילד קטן ע"י הכביש ממרר בבכי, משרעה כן פנה אלי ושאלני לילד זה ומעשהו, כך ברחימאיות ואבהיות ובפשטות וענווה עצומה נגע לו כאבו של אותו ילד למרות שלא הכירו ומן הסתם היו באותו זמן ברחוב עוד אנשים, מ"מ כיון ששמע בכי הילד נתן אל ליבו לברר מה זה ועל מה זה, הוי אומר זהו שנאמר "ותורת חסד על לשונה".

*

ובהזדמנות אחרת מסופר כשיצא מבית המדרש לאחר תפילת מעריב ראה ילד מזמר בבכי כשמוסביבו קבוצת ילדים, רבינו שהבין כי הילד בוכה בסיבתם, פנה לאחד הילדים ושאל לו לבכי אותו הילד, השיב הילד כי הוא לקח לו דבר מה

הליכות מלכי בקודש

מאמר שכולו גרגירי זכרונות ורסיסי געגועים מהביה"ק

היו מדברים עם כ"ק מרן רבינו זיע"א ועל אף שהיו נערים צעירים בני י"ד וט"ו, בכל זאת נתן להם מרן רבינו הרגשה טובה ומופלאה לדבר עמו כל אשר יחפצו.

וזכורני שבשנה אחת הגיע כ"ק מרן רבינו זיע"א לשריפת המץ בלא שום גינוני כבוד שבחל בהם ובפשטות עצומה עקב אחר חמיצו הנשרף...

ובאותו זמן היו שם איזה ילדים ששיחקו מסביב המדורה על יד רבינו זיע"א ותחבו מקלות והרעישו וכיו"ב שלא כדרך ארץ כלל בפני רבינו הק' שהיה שקוע ברעיוניו הטהורים, עד שאחד השכנים גער בהם והזהירם כי העומד לפנייהם הוא כ"ק מרן האדמו"ר מלעלוב...

הילדים בשמעם לפני מי הם עומדים, נסוגו מיד אחר באשר לא העלו על דעתם אשר יתכן כי כ"ק מרן רבינו יבוא לשרוף חמיצו לבדו, וחשבוהו כאיש פשוט, ומששמעו זה חדלו ממועשיהם והביטו ברבינו זיע"א ביראת הכבוד.

וכיוצא בזה ביומא דפוריא כל מי שרצה ליכנס אצל רבינו זיע"א היה נכנס ובחביבות עצומה היה רבינו מקבל פני משחריו והאציל עליהם מברכותיו הטהורות.

מה נאה ויאה לסיים מאמרנו זה בדברי דוד המלך ע"ה בספר תהלותיו (קלא, א): "שיר המעלות לדוד, ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות מומני", ופירש **המצודת דוד (שם)** "לא גבה לבי" – במחשבת הלב לא הייתי מתגאה, "ולא רמו עיני" – במעשה להשתרר, ביותר להרים עין למעלה כדרך גסי הרוח, "ולא הלכתי בגדולות" – לא עשיתי דברים גדולים ונפלאים בבניינים נאים ומגדלים גבוהים להראות גדולה וכבוד, עכ"ל.

כזה היה מרן רבינו הקדוש, עניו בתכלית הענווה, שפל עין אשר שמר על עיניו בקדושה וטהרה נשגבה, וכל מעשיו ומפעלותיו היו על מנת להגדיל תורה ולהאדירה, ולהרבות כבוד שמים בעולם.

יהי רצון אשר מזה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש, וימליץ טוב בעדינו עד נזכה לראות פניו המאירים בתחיית המתים במהרה בימינו ומלכינו בראשינו אמן.

צדיק יסוד עולם

עובדא זו בכ"ק מרן רבינו זיע"א הזכירתינו העובדא הנפלאה במרן זקינו של רבינו הוא הרה"ק קוה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א אשר היה מנהגו לילך על היריד שהיה בלעלוב ולהשקות הסוסים והעגלים שהאכירים והעגלונים עזבום לבדם.

ופעם אחת הגיד בקדשו לבעל עגלה אחד שהירבה להכות ולהפליא מכותיו בסוסו באכזריות: "דע לך כי לאחר מאה ועשרים שנותיך יתבע אותך הסוס הזה לדיון, האם לא תבוש לעמוד לדיון עם סוס בעולם העליון.

עמל התורה

עמלו בתורה דכ"ק מרן רבינו הק' זיע"א היה מן המפורסמים ונודע למשגב, וכבר בצעירותו בעודו בישיבה קטנה היה בולט באופן מיוחד בשקידתו הנוראה בבחי' "לא פסיק פומיה מגירסא".

וזכורני כמה פעמים כד הוינא טליא אשר ראיתי מחלון בית הורי שיחיו לאוי"ט שהיו מול ביתו נאוה קודש דכ"ק מרן רבינו את רביה"ק בשעות הלילה המאוחרות כשהוא לא מפסיק לשקוד על התורה ועבודת ה' והוגה בה יומם ולילה משוש חיינו שעות ארוכות לעיתים גם עד אור הבוקר, כך נהג כל ימי חייו.

סוד הפשטות

אצל כ"ק מרן רבינו זיע"א ראינו בחוש מהו גדלות שניצוקה בדפוסים הפשטות, לא היה הוא מהלך בגדולות, רוב הפעמים הלך לבדו, וביום השבת מה נפלא היה המחזה לראותו כמלך בגדוד הולך עם חבל נחלתו ומפיק מפי קדשו מרגילאין טבין צוף דבש אמרי נועם ומרפא לעצם, והכל מתוך נעימות וחביבות לכל סובביו.

ומזה זמן ששאלתי מאחד מידידי הרב הגאון שליט"א מה ראה אצל כ"ק מרן רבינו זיע"א ובמילה אחת השיבני "פשטות".

ועוד זאת סיפר לי אשר אחיו ורעהו למדו בשיבת סלבודקא בבני ברק ולעיתים קרובות

איך אעלה לאבי

מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

בפרשתינו כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי,

ידוע מצדיקים זיע"ו וזכו **שהאריך** בזה מרן אדמו"ר זיע"א, המוכון בפסוק הזה, כי איך אעלה אל אבי שבשמים לאחר אריכות ימים ושנים והנער איננו אתי, אם לא ניצלתו ח"ו כראוי את ימי הנעורים בתורה ויראת שמים, שאז הוא בחי' איננו אתי,

היפך הכ' אצל אברהם אבינו ע"ה ושרה אמנו ע"ה, ואברהם ושרה זקנים באים בימים, ופירשו בזה שהם באו עם הימים שלהם, שהם ניצלו את כולם בשלימות לעשות רצון קונם בכל רגע ורגע,

ואם הנער איננו אתי שלא ניצלו את ימי הנערות כראוי, אז באיזה פנים אעלה אל אבי שבשמים.

בכל ביקוריו בארה"ב, הלכה וגברה הבורת מעריציו, ורבינו אשר לא ראה עצמו לא רב ולא מנהיג, החדיר בהם את שגב קדושתו של אביו הק' מרח הרמ"מ זיע"א הליכותיו ועבודתו הקדושה, וכך קישרם אל מרח הרמ"מ זיע"א בקשר אמין, והיה שהיו מגיעים להסתופף בצלו בארה"ב.

בנו יקירו רבינו זיע"א אשר לא הירף עינו מרבינו הק' כל הלילה, שעות רצופות עומד רכון, כמעט ועל פניו הק' בבחי' אתדבקת רוחא ברוחא, עין בעין, פה אל פה. כן מצינו אצל אלשיך כאשר ביקש מרבו אליהו הנביא, יהי נא פי שנים ברוחך אלי, ע"י ענהו (מלאכים ב' ג, יא) אם תראה אותי לוקח מאתך יהי לך נן ואם אין לא יהי'.

וטעם הדבר פירשו מגידי אמת, כי בעת פטירת הצדיק מעוה"ו אזי הורא גבוה ממנו יותר מכל ימי חייו, שמתקרבים ומתאחדים אצלו כל ימי חייו שעבד את בוראו להתעלות עמו כאחד, ולכן נאמר אצלם בלשון 'אסיפה', כי לעת מואת נאספים כל תורתו ועבודתו עלי אדמות, ודוכב בערבות שיש ושמחו בו ככלה הדשה, ועי"ז נשפעים ויורדים השפעות טובות לכל באי עולם (ע"פ תפא"ש פ' ח).

מפעם לפעם, מקמיין רבינו זיע"א את אגודתו ידיו לתוך כך היד ובדיקות עילאה מודעק, ד' הוא האלקים! ד' הוא האלקים! ואתו עמו כל הקהל. מבין ירסי עיניו העצמות של מרח הקה"ה וזלגות שתי ממועות. פניו מתלהטות קימעה "עם האט געגיבנין א פלאם אזוי ווי א שוועבעלע" (כלשון הזה שמענו מפי כ"ק האדמו"ר מניקלשבורג שליט"א שישמע כך מאחיו רבינו זיע"א), והעומדים סמוך למיטה מבחינים כי הרבי מיישר ראשו, שפתיו נעות במקצת בחי' הכון לקראת אלוקי. עד שנגלה עליו הקדוש ב"ה בכבודו ובעצמו שנא' כי לא ירואו את האדם והי, אבל בהאספם וראים. ניצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש.

אנ"ש המקורבים אליו חשו בעליל שאכן הושפע לבנו רבינו זיע"א מנה אחת אפיים ובכפלים לתושיה בהמשכת שרביט ההנהגה לבית דוד. קבוצה ממובחרת חסידי עלעוב התחילו להפציר ברבינו לעלות עליו את עול המנהיגות להתעטר בכתר מלכות אשר הולמתו. אך רבינו כלל לא הטח אוזן קשבת לדבריהם. עבודה גדולה לפניו, לקיים רצון צדיק אביו הק' מרח הרמ"מ זיע"א, וכארי קם והתגבר, פעל ועשה למען הכתרתו של אחיו הגדול הרמ"מ רבי אברהם שלמה מלעלוב זיע"א, ולהכריעו לעלות ולישב על כסא אביו הק' להמשיך להנהיג העדה השבורה והרצוצה. רבינו העריך והעריך את אחיו הגדול, ואף הוא חיבב אותו ומיבדו מאד. בערוב ימיו, התבטא אהיו רבינו שאחיו הרא"ש זיע"א תמיד הי' בבחינת עולה, ותמיד היה מבני העליה, ואף פעם לא היה אצלו ירידה כי הוא תמיד היה עולה ומשכב במימי איתו את אותה העליה. קשר מיוחד זה נמשך בעבודתו אהבה ואהבה איתנה, באמת ואמונה. עד יומם האחרון, במסירות ובנאמנות דאג רבינו לבסס את הצה"ק של אחיו לשם ולתפארת באותה תקופה ראשונה. אחיו הגדול מוהר"ש זיע"א מרוב ענותנותו אף סירב תחילה לנהל ולערוך השולחנות הט' אשר לפניו ה', אך רבינו לא הרפה ממנו עד שהסכים לצאת להתוועד עם הציבור. לא הי' שמהה גדולה אצל רבינו מלשמוע כי קהילת חסידי עלעוב בירושלים עיה"ק הולך ומתרחב, נדבך ועוד נדבך, כשהאיפת האבא הק' זיע"א.

אולם ככל אשר סירב רבינו זיע"א ללבוש כתר מלכות בראשו, כך גברה לעומתו הפצרותיהם של החסידים בבני ברק, ובפרט עשרות הידידים מחוץ לארץ, אשר כל קשרם לרביה"ק הרמ"מ זיע"א היה דרך בנו יקירו רבינו זיע"א. אחיו הגדול הרמ"מ זיע"א רבי אברהם שלמה מלעלוב זיע"א יעץ לו בטוב עין להתעטר אף הוא באדמו"רות, להנהיג עדתו בבית מדרשו אשר הקים בים וביצע בבני ברק וגם יהי' בזה רווחה לטובת מוסדותיו הק'. גם ידידיו כ"ק האדמו"ר מוויניץ (השועות משה"ה) וההא"ה הגדול פוה"ד רבי שמואל וואנר שליט"א ועוד מרביני עלעוב ב"ב שהכירו את רבינו מקרוב, וידעו להעריך נאמנה את גודל תורתו וצדיקותו, פירשתו וקדושתו, בחיותו מיוחד עמהם משך עשרות שנים בבני ברק, לא חדלו מעליו לקבל האדמו"רות. אבל רבינו עדיין חשבויה מכל וכל.

בימי הספירה תשמ"ו יצא רבינו אל ציבור אנ"ש היקרים בארה"ב להתרימים לטובת המוסדות הק' אשר הקים בימי אביו הק' זיע"א. והנה לראשונה התרומות בוששו לבוא... החסידים התחממו והתנו את נתינתם עם הכתרתו לרבם ומורה דרכם. כנפשו הדבר, רצונו לראות את מלכותו התחננו הם. כמו בביקוריו הקודמים, הלך גם הפעם בלוויית ידידים לבקר בחצרות הצדיקים מנאבוב, וויניץ-מאנסי ועוד, גם בביקשו ממנו ליקח עליו עול ההנהגה.

ההמרה לטול את שרביט ההנהגה בא מהרה"ק מבלאו"ב והרה"ק ר' יענקל' מפשעוויסק שהכריחו את רבינו ביקורו אצל זקן האדמו"רים בדודו, הרה"ק רבי ישראל שפירא מבלאו"ב זיע"א, הוא אשר הבריע את רבינו זיע"א, הרבי מבלאו"ב גזר עליו לקבל הרבי'סטווע, וציוה עליו לחלק שיריים לכל העומדים בהדרו הק', קרא עליו אל"ת ראשי תיבות א"תה ת"היה ל'עלובער רבי! ואז הוכיר עצמו בשמו ושם אמו לפני רבינו וברכת רפואה שלימה.

הרה"ק מבלאו"ב זיע"א היה אכן הראשון להוכיר את עצמו לפני רבינו עם קבלת האדמו"רות, אך את הקוויטעל הראשון כבר הגיש לו הרה"ק רבי יענקל' מפשעוויסק זיע"א שנים רבות לפני כן... ומעשה שהיה כך היה: בשנות אברכותו שהה פעם רבינו באנטווערפן וביקר באהלו של הרה"ק רבי איציק'ל מפשעוויסק זיע"א, והוא קירבו עד מאד. יום אחד נישא אל רבינו זיע"א התנו הרה"ק רבי יענקל' זיע"א - שהכיר את רבינו עוד מתקופת עלווא, כי גם הוא מידוע הסתופף בעלוא - ומסר לרבינו קוויטעל בה הזכיר את שמו ושם אמו. משראה פליאתו של רבינו אמר לו בשפתו האופייני: מילא פון מיר קענסט דו זיך נישט באהאלטען, איך געדענק דיר נאך פון בעלוא... אבער וואס זאל איך טוהן, מיין שווער האט מיר געהייסען זיך מוזיר זיין ביי דיר! [- מילא ממני לא תוכל להסתיר, אני עוד זוכר אותך מבעלוא... אבל מה אעשה, כי חמי צוה עלי להאמר את עצמי למנין].

רבינו זיע"א חזר לארה"ק לקראת חג השבועות תשמ"ו. בליל ההג, נכנס רבינו לראשונה לעריכת השולחן הט' בבית מדרשו במקום שהתפלל אביו הק' ועבד את קונו בסלידתו עשרות שנה. ציבור גדול מבני ש', חסידיים ואנשי מעשה נהרו לטיש לראותו בעבודת הק'. והנה צלחה עליו רוח השם וילבש מלכות, בעלי הרגשה דקה אמרו אחרי הכנסם אליו, שמרגישים במהימנותו כעין השראת השכינה, כעין שאמרו בירושלמי בימיו (פ"ג ח"ג): ודי' בהיכל קדשו, זה ר' יצחק ב"ר אילעו בנכנס בשער קסרין, ובפני משה: לזה היה דאוי למנותו עליכם.

מרגלא בפני משמ"ו קנו הרה"ק החוזה מלובלין זיע"א: קוויטלאך אליבא דאמת יש לתת ל'אטוע פריינד', נאר ווער איז דיר א גוט פריינד מער פון די רבי' [- אלא מי לך ידד טוב יותר מהרבי עצמו]. ואכן רק בתוך ידד טוב - ידד ה' וידד כל אדם - נאות רבינו לקבל קוויטלאך מאנשים. רבינו שימש מצפן חי' לחסידיו, שלא היו עושים אף צעד בחיים - קטן גדול - בלא שאלת פיו, ותשובותיו מאירות להם כאבני החושן באורים-תומים. התשובות שלו הכריעו. קבעו ועבדות. התירו את השפיקות. והיה רבינו איש אשר רוח בו שידע להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד.

מעט מעט בקע אורו הנשגב והעצום, וחדר מבעד לערפל החומרי בהם שקועים בני דורנו. ברבות הימים זכה דורנו ונתפרסם שמו הקדוש מעבר לארצות וימים והכל קראו אחריו מקודש. בערוב ימיו, כאשר קהילתו הק' התפתח והתרחב בלע"ה, מוסדותיו הק' הפריחו ושגשגו בשלש מדינות, ואלפים התדפקו על דלתו, ייחס עדיין רבינו את כל הרבי'סטווע בשפלותו רוח וענוה, לא' חסידיו בארה"ב הוא אומר בזה"ל: 'נו, מען קומט אויף אמעדיקא, מען פראוועט רבי'סטווע... איך האב נישט קיין ברייה, איך האב דאך מוסדות אויסצהאלטען...' [- מגיעים לאמריקה, מתנהגים באדמו"רות, וכי מה אעשה? יש לי הרי מוסדות להחזיק].

ובכל זאת, לצד ענותנותו ושברון לבו התמידי, הבין רבינו היטב את גודל המשרה שהוטל על שכמו. ועמד ורעה בעזו ה' (מילה ג, ט), משונטל בידי את השרביט כאיש על העדה נהג רבינו את נשיאות העדה ברמיים. הוא ליכד את שורות החסידים כשהוא מגלה התענוגות במצבו של כל אחד ואחד ברוחניות וגשמיות גם יחד. רבינו לא נח ולא שקט, ולהגע לא חדל מעבודתו הק', להחדיר תורה, עבודה ואהבת השי"ת בקרב החסידים שנכרכו ונמשכו אחריו באהבה אין קץ.

ברוחו הגדולה ולבבו האהוב דאג לכל אחד ואחד מבחוריו-חסידיו, כאילו היה בנו-יחידו. עינו נפקחה ופיקחה על כל צעד מצעדיהם.

בשנת תשמ"ח נוסדה ע"י רבינו זיע"א ועל שמו של אותו צדיק מרח הרמ"מ זיע"א את ק"ק עטרת משה דחסידי עלעוב בארה"ב. תחילה הי' הבימה"ד ברח' 1325 56, ובחלוף שנתים ימים נרכש הבנין ברח' 1830 50, שם נפתחה הבימה"ד הגדול לאנ"ש.

לקראת חמשה עשר בשבט שנת תש"ן בא רבינו זיע"א להגן את בימה"ד. מני אז וכה קהל אנ"ש בארה"ב להתבסס מאור קדושתו של רבינו כשלש פעמים בשנה, עת אשר הופיע רבינו בשערי העיר ושהה בינותם במעון קדשו מומעל לבימה"ד. בימי ביקוריו בעיר הפך המקום לאבן שואבת, ורישומו נשאר ביציאתו. שאיפתו של רבינו זיע"א הי' שיהי' בית המדרש פינת יקרת שבו תורה והפילה מודמנים לכפיפה אחת והכל מקבלים זה מזה ומתחוקים כל אחד בעיסוקו בעבודת ה'. הוא זיע"א אף בא בכתובים כמ"פ לחזק תקנות הבימה"ד שלא לשוה בעת התפילה, להתאסף ביומי דפגרא ובסעודות ה"ה ובסעודות הלילה, ועוד כהנה. בתור רב הקהילה מנה רבינו זיע"א את בנו בכורו מחמד עינו כמ"ד מרח הרמ"מ זיע"א שליט"א, אשר עצם נוכחותו היווה מקור השראה רב אנפין של יראת שמים וחסידות. גם כאן הקימו בעיורו של רבינו מוללים, כולל ערב ובוקר, שגיבת מתמידים, חבורות בחורים ואברכים, מכוון להוצאת ספרים ומפעלי חסד שונים.

ביום ל"ג בעומר תשנ"ו, בטקס חגיגי מרשים וצנוע (חסידות) - ברחבה אשר בפניות רח' ומב"ם ואבן-גבירול - בהשתתפות רבנים, אדמו"רים, חסידים ואנשי מעשה, ואורחים רבים מהח"ל, הונחה אבן הפינה פנת יקרת ע"י רבינו זיע"א לבנין המוסדות הק' ה"ה הבית הגדול והקדוש אשר תהווה כמרכז עולמי להפצת אור התורה והעבודה וגמ"ה, ע"ש ולזכרם של רביה"ק מלעלוב זיע"א. זה היום עשה ה', בזה היום הוציא רחוק ל"ג בעומר זאך מיט 'לגו', זאגט איהם זיין טאטע לייג דא א האדמו"ר מפינסק זיע"א (ואמר זאת בדרשתו) כיום מסוגל ביותר לייסוד אבן הפינה כנאמר אצל יעקב אע"ה ליקטו אבנים ויעשו ג"ל, הוא הק' אשר טייר את סטריה ועשה אותה נקיה בהצבת ציונים ואבנים מסומנים וע"י הודו לו משמיא. לעתות הערב, לאחר דרשות האדמו"רים ורבני העיר לכבודו את תורה, עמד כל הקהל הק' נרגש ונפעם לקראת הנעילה, ולעת ערב ירה רבינו את אבן הפינה תוך כדי אמירת פסוקי ההלל בנוסח הידוע.

רבינו התבסס פעם באופן טמיר ונעלם אודות הבית הגדול והמפואר שהקים: 'מייר בויען? ניין. א קליין קינד שפילט זאך מיט 'לגו', זאגט איהם זיין טאטע לייג דא א שטיין, יעצט לייג דא זוכ', וכך האבא מדריך ומורה באצבע לבנו הקטן האיק לבנות הבית ואיפה להניח כל אבן ואבן. גם אני, איני בונה ומקים את הבנין, מראים לי כל אבן ואבן איך מקום כבודו, בחי' אבן מקיר תזעק...'.

ברם לא זכה רבינו לראות בתפארתו ובשלימותו... י"ג טבת תשס"א לעת ערב נכנס רבינו זיע"א לערוך את שולחנתו ל' לכבוד יו"ד של ק' הרה"ק מרח רבי משה מלעלוב זיע"א, כמה שעות אח"כ, בליל יו"ד טבת, הרגיש לפתע ברע, ביקש שיביאו לו כוס מים לשתיה, בייך ברכת שהכל' ועלה בסערה השמימה, כרעם ביום בהיר, בפתע פתאום בא להיכלו, ניצחו אראלים את המצוקים. השמועה התפשטה במהירות כאש בשדה קוצים, והכתה בתדהמה את כלל ציבור הידאים.

הסתלקות - ניצחו אראלים את המצוקים ונשבה הארון למחאת יצאה מסע הללויה מבית מדרשו הק' ברח' רבי עקיבא, מחותנו הגאון הגדול רבי נתן געשטענער זצ"ל קשר עליו מספד תמרוזים, אוי נא לנו שהגיענו הלילה הזה לאכול בו מרורים. למעלה מרבבה מחסידיו ואוהדיו ובני העיר לינו אותו בדרבו האחרונה. גדולה התורה והחסידות נהרו ויילכו אחר המיטה הקדושה. בירושלים עיה"ק תובב"א יצאה הללויה מבית מדרשו של אחיו הגדול אדמו"ר הרא"ש מלעלוב זצ"ל, מחותנו כ"ק גאב"ד טשאבע שליט"א נתן מיטו לכאב המר ולצערם של החסידים שהגיעו עד דכוכה של נפש, עם הסתלקות רבינו נמחדו שלושת הרועים בירח אחד (ע"י ומיה די), שלושה מרוב"ק לבית עלעוב [הר"מ מלעלוב - י"ג בו, הרמ"מ מלעלוב - כ"ד בו, ועתה רבינו - י"ד בו]. גם מחותנו כ"ק גאב"ד פאפא שליט"א נשא נהי וקוניה ומספד על שבר בעיני עמי. ויהי בנסותו הארון, המיטה הק' הובא לקבורה במרומי הר התיבות בחלקת אבוה"ק רבוה"ק, בזמן שקיעת החמה, ביום שלישי לסדר 'ושכבתי עם אבותי' נכנס הבן אצל אבותיו הק', ונגנו ארון ה'.

הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב ז"ע
יומא דהילולא כ"ט כסלו (תש"ט)

מתולדותיו וישועות שפעל רבינו הק'
רבינו הק' טלד לאביו הק' מרן רבי דוד אביו
השושילוא קדישא לבית מלעלוב. כבר מילדותו
ניכר היה בו כי לגדולות נועד הנער, כל רואיו
שיבחוהו והילולוהו, אך לאחר פטירת מרן רבינו
רבי דוד לא הכירו הקהל אותו, ואף אחד לא
חשב כי יש ממשית דגול שיוכל להמשיך את
שלושלת הפאר, כי רבינו רבי משה היה מסתידי
עצמו מאין רואים, מעטים מאוד ידעו כי קדוש
עליון הנהו מאו עמדו על דעתו, הוא היה צדיק
אמת ששפניו הדרו עליונים ותחתונים, עתה
לאחר פטירת אביו, רק התחיל להתפרסם ואז
נודע שמעו הגדול ורבים נהרו אליו, לשהות
בצל קדשו.

צדיק מה פעל

הרי זו שאלה, מה ערך למופתים של הצדיק,
לאותות פלא שגם התנא רבי פינחס בן יאיר
היה מרואה, ומה הידושי? ... ברם חסידים יודעים
לעמקו של ענין, בני בינה יודעים את הסוד של
כל מופת המקרב לבם של ישראל לאביהם
שבשמים ומשריש בהם אמונה טהורה
בהש"ת ובעבדיו הנביאים או הצדיקים ועני
החסידות, המהוה את התגלמות מוח הקדושה
העילאית לשדד מעורבות תבל ולעורר בהיות
רצון חסד אצל רבנו של עולם. אמור: לכן
נקראו צדיקים "עושים רצון קונם" שהם
עושים ומעוררים את רצונו של ק-ל החסד
המתאווה לתפילתן של צדיקים. כמאמר צדיק
גזוז והקב"ה מקיים.

את שימתו של רבינו שעלה בידו להושיע מאן
הוא ממצוקתו - אין לתאר, ואולם פי כמה
היה צערו גדול משכל מאמציו לא עלו לעיתים
בידו והוא נבצר מלהושיע לאחד שגולד בהל
של עוני וסבל, כי על כן היה סבל הזולת סבלו
הוא, ולבו הטהור פעם בקצב אחד עם לבות כל
עמך בית ישראל, לב אחד.

סיפר החסיד רבי שלמה ראטה מנאמני תלמידיו
רבינו מרן הרד"ש מלעלוב זיע"א, שהיה איש
חסד גדול, וגם תמך ועמד ליהודי ריש מרן
הרד"ש ודאג לו לכל מסורתי, ואין בימי
מלחמת העולם הראשונה, כשהיה רעב כבד
ונפלו הלחים הפריטה כלתה מן המיס והיה מים
עד נפש, והיית בעל חוב עצום, וסבלתי
הפסדים גדולים מעסקי המושלים, לא עמדתי
בצערתי עוד והלכתי למורי ורבי מרן רבינו דוד
צבי שלמה מלעלוב, והייתי לפניו את צרותי,
כששימתי לרבו החזיר לי בזה הלשון:
שלמה, לך להר הזיתים ותשתטח על ציונו של
קני מרן רבינו משה'לי מלעלוב ותאמר כך:
"רבינו ר' משה'לי! בצוואתכם בהבטחתם להיות
למליץ יושד בעולם האמת, ולעמוד להיות כל
מי שיתמוך ויעזור לצאצאיכם, ואני שלמה
תומך ומפרנס כל הימים את נדכרם ה' דוד'לי,
ודעת הנני במצוקה לכן אני מבקש איפוא
שתמליץ טוב בעדי להושיעני מצרתי". ויעניני

**עובדות ומאמרים מפ"ק כ"ק מרן רבינו שליט"א
על זקנה"ק הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א
לכבוד יומא דהילולא י"ג טבת (תרי"א)**

פעולתו לריק אלא גם זה קירב את המשיח, וכמו שמרן
הבעשטש"ק זיע"א רצה לבקר בא"י ולהיפגש עם האוה"ח הק'
ועיד'ו להביא את המשיח, ואח"כ בא האר"ז'ל והגיע עד צפת
ורצה לעלות עם תלמידיו לירושל'ו ולהביא המשיח ולא עלתה
בידו, ועכ"ז גם זה קירב המשיח, ובה נמצא שעשעשו מה שנסאר
הוא לבוא ולילך מירושלים ועד הכותל המערבי ואפי' שהוא כ"כ
קרוב ואפשר לגשת שם, עכ"ז אנו מחכים על זה כבר מאות שנים.

ההסבר שרצה ב"ק להביא את המשיח - איתפשוטתי דמשה
ועכ"ז ידוע מצדקים שאמרו שלא יודעים עד כמה המשיח קרוב
והוא כמי שאוחז כבר בידית הדלת הקלאמקע כדי לפותחה ולא
נשאר לו אלא להזיז היד ולפתוח ולהכנס, כך אוחזים עכשיו
ופתאום יבוא אשר אתם מבקשים אל היכלו בב"א, ועל זה יש לנו
להתפלל שיהיה כבר, ולהאמין שזה יכול לקרות בכל רגע, כמו
שאומרים אחר התפילה "אני מאמין באמונה שלימה בביאת
המשיח ואעפ"י שיתחממה עכ"ז אחכה לו בכל יום שיבוא כי בכל
רגע זה יכול לקרוא ולהיות.

וכמו שהיה מעשה עם מרן הרמ"מ זיע"א שהיה חולה וחלוש ועכ"ז
צם בם ב"ב וכמוצאי הצום הלך כדרכו בקודש לכותל המערבי להיות
מהמנחמים ופגש בהרה"ק ר"מ מאמשינוב זיע"א ושאל לו איך עבר
עליו הצום ונשן מרן הרמ"מ ואמר שהיה לו צום קל במיוחד היות
שכל הזמן חשב שעוד רגע והנה המשיח כבר בא, וא"כ הוא צער
של רגע אחד ולכן עבר עליו הכל בניקל. וכך חיו כל הצדיקים אמת
הקודמים עם אמונה חזקה ואיתנה שהנה משיח כבר בא.

ובזה הסביר הרבי ז"ל הענין שרצה מרן מהר"מ מלעלוב להביא את
המשיח לפימ"ש"י שדוד המע"ה רצה לבנות את ביהמ"ק וא"ל
הש"ת לא אתה תבנה אלא שלמה בן דוד הוא יבנה
הבית לשמי, וידוע שמרן מהר"ד מלעלוב זיע"א היה ניצוץ
מנשמת דוד'מ ע"ה ואמר על עצמו דוד בן ישי, וממילא בנו
מהר"מ בחי' שלמה המע"ה, (וע"פ דברי רבינו א"פ שלמ"ה
אתון למש"ה) ולכן כמו ששלמה המע"ה בנה ביהמ"ק כך היה
רצה מהר"מ לעשות והיה בכוחו אלא שלא איתעיא מילתא
שעוד לא היה אז הזמן לזה אבל ודאי זה קירבו כנ"ל קרב יום אשר
הוא לא יום ולא לילה בב"א.

ולכן גם די הייליגע יסע רבינו רבי משה מלעלוב זיע"א היה ניצוץ
כלול מכלל נשמות ישראל, וכמו שסיפר מרן הסב"ק הרמ"מ
שלפני שיתעל של מרן מהר"מ זיע"א היה פרשת דברים ופתח
ואמר פירוש הפסוק "אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל
ישראל", שהדיבור של משה היה כולל את כל ישראל ונאמר לכל
אחד ואחד מישראל וכא"ו יכול למצוא שם מרפא לנפשו וישועה
לעצמו ברו"ה בכל ענינו.

וזה יש להמליץ על מרן מהר"מ שנקרא כשמו של משה רבינו שכי'
בה איתפשוטתא ומשה בכל דרא ודרא כי גם מרן מהר"מ זיע"א
היה נשמה כללית ולכן כא"ו יכול לפעול אצלו ישועה במה שהוא
צריך, ובפרט בהאי יומא דהילולא דיליה, ולכן גם בענין זה הוא
בחי' משה רבינו ע"ה שכמו שצאל משה רבינו ע"ה כתוב ולא ידע
איש את קבורתו, כך אצל מרן מהר"מ זיע"א נתעלם מקום קבורתו
ואינו ידוע כיום היכן הוא.

גם ידוע שאמר שמי שיפעול עבור סעודת הילולא דיליה יהיוק לו
מוכה וימליץ לטובתו בגני מרומים. אכ"ר.

אוהב ישראל האמיתי

מרן מהר"מ מלעלוב היה מובח כפרה לישראל והוא בא במס"נ
לאר"י אפי' שבני משפחת אשתו סירבו לנסיעה כי בימים ההם
היתה עניות נוראה בא"י ולא ידעו מיום הכפרו מה יאכלו למחר
וחיו ממש בציצמום, לחם עם חלב היה קשה להשיג ועכ"ז הלך
רבינו לשם במס"נ ולקח עמו את ביתו ובניו הגם שלא כולם עלו
עמו, גם אשתו בכתה לפניו שלא יקח את בתה עמו לשם כ'
חששה עליה מאוד ומרן רבינו משה מלעלוב שהיה אוהב ישראל
האמיתי, לא יכול לראות בצערה והניחה שלא תסע עמו אלא
שאמר כפה קדשו שעם הכל סופה שכן תסע וכך הוזה שאחר
זמן עלתה אחריו לא"י.

פעל למען הגאולה במס"נ

ידוע שרצה רבינו לפעול הגאולה השלימה ע"י ביאתו לא"י ולכותל
המערבי ולזעוק שם נוכח פני ה' עד כי יבוא שילה, לכן אמר שכל
בני ישראל מהחייבים להשתתף בהוצאות זו הנסיעה כי היא טובת
כלל ישראל ובה תבוא ישועתן וגאולתן של ישראל ושכינת מלכנו
בב"א.

החידושי הר"ם חלק כבוד רב לרביה"ק

סיפר מרן (אאמ"ר) אדמו"ר זיע"א שכשהגיע מרן רבי משה
בדרכו לא"י להפרד מצדיקי דורו עבר בקאצק וגם שם ביקש
שיתנו לו מעות עבור השתתפות הוצאות הנסיעה, והיה שם א'
שלא הכיר כ"כ את רבינו ושגב מעלתו, ואמר דיבור כזה שאמנם
ודאי שצריך להיות משועבד לצדיק והחסיד מחוייב לשמוע בקול
רבו, אבל, אמר למרן רבינו משה מלעלוב זיע"א, אתה לא צדיק
שלי ואני לא חסיד שלך, ובה שטמ את עצמו מלידתו לו מוספסו,
שכשהגיעו הברכים לאוני החידושי הר"ם זיע"א שג"כ היה מחברת
קאצק הוכיחו על פניו על שטות שלא נתן למרן כי כולם חייבים זה
וכנ"ל.

מוס"נ להגיע לכותל המערבי כדי לפעול הגאולה "יום לשנה"

ידוע שאמר מרן שיבוא לכותל המערבי ויעקב יזוואלד' עד שכל
ישראל יאספסו ויבואו לא"י ויהיה נעק וסוף לגלות ישראל ויאמד
הש"ת די לצרות ישראל ויבוא משיח צדקינו ותהא עת גאולה
וישועה, אבל למעשה ידוע שתיקף שירד מהספינה עוד לפני זה
נעשה חולה ולא יכל לילך ברגליו ולכן כשהגיע לירושלים ולא יכל
לילך בעצמו ביקש מבניו שישאוהו במיטה אל הכותל המערבי,
ובאמת שאף באופן זה היה מסוכן לבריאותו ועכ"ז עשו בניו הק'
החשובו שהרי ממילא כל הנסיעה היתה במס"נ וגם שתלוי בה
ישועת כל ישראל ושכינה הק' ולכן נשאוהו במיטה הגם שהיה
מסוכן לבריאותו, וכשהגיעו בדרכס לפני הכותל מערבי ורקו
הערביים הישמעאלים ימ"ש עליהם אבנים גדולות כאלו עד שלא
היה שייך לעבור כי היה סכנת מות ממש רח"ל והוכרחו להשיבו
אל ביתו ולא עלתה בידו כוונתו הטובה ומאת ה' היתה זאת כי עוד
לא היה אז עדיין עת קץ הפלאות שיהיה בב"א ואחרי זה שב
לביתו וחי באר"י ע"א או ע"ב ימים כמספר שנותיו ובה היה
למפרע מה שאמר בבואו לארה"ק יום לשנה.

קירב את ביאת המשיח

ידוע מה שאמר היידע רבי מרן הרמ"מ זיע"א שאפי' שלא הצליח
להגיע לכותל המערבי ולהביא המשיח בימיו עכ"ז לא היתה

הילולא דצדיקיא

- יום שב"ק י"א טבת** - זמרה ב"ר ברכיה בן עדי הנביא (ג' תמ"ח) מלאכי הנביא. רבי יהודה לייב ב"ר עובדיה בעל מנחת יהודה (ה' שע"א) רבי נתן ב"ר נתנלי הריץ מברסלב ב' ליקוטי הלכות (תר"ה) רבי מאיר שלום מקאלושין ב"ר יהושע אשר מפזריסוב - נהר שלום ועוד (תרס"ב) רבי נח מהארידישיץ ב"ר שלמה חיים מקוידניוב (תרס"ד) (תריע"ה) רבי ירחמיאל יוסף בן מרן הרה"ק רבינו אלעזר מנחם מלעלוב זיע"א רבי אברהם אבא ב"ר יוסף לייפער מפזריסוב - אשדוד - אמונת אברהם (תש"י) רבי יחזקאל מאוסטרובצה הי"ד ב"ר מאיר יחיאל הלז - קדשי יחזקאל על קדשים (תש"ג)
- יום א' י"ב טבת** - רבי משה ב"ר יצחק הלוי מפשווערסק ב' אור פני משה (תקס"ו) רבי משה ב"ר שמעון מגרליות - פני משה על ירושלמי (תקמ"א) רבי אליעזר ב"ר יעקב שטרטאסער אב"ד ראענדארף וראאב ולבסוף בע"ד חדש (תר"ט)
- יום ה' ט"ז טבת** - רבי מרדכי חיים ב"ר יהודה לייב קסטלניץ ב' מאמו מרדכי[ר] מוטל (דיין) סלאנימער[ר] (תשי"ד) - כ"ק מרן רבינו משה מלעלוב בן מרן הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א (תרי"א)
- יום ב' י"ג טבת** - רבי שרגא פייבוש האגר מזליטשישיק ב"ר ברוך מוויז'ניץ (תרצ"ז) רבי צבי הרש מאוסטרא ב"ר שאול - תל' מרן הבעש"ט (תקמ"ט) רבי משה מוינקוב ב"ר חיים מנחם - חתן רבי מרדכי מקריסטשוב (תרפ"ג)

- יום ג' י"ד טבת** - רבי יצחק הכהן הוברמן מרעננה ב"ר אשר אנשיל - ברכה משולשת (תשל"ז) רבי מנחם מנדל האגר מוישווא ב' שארית מנחם ב"ר ישראל מוויז'ניץ (תשי"א) - יומא דהילולא של מרן מלכא עטרת ראשית ותפארתית נגזן עוזא דקדוה"ק רבינו אלעזר אלקער מנחם זוטרו יגן עליט ועמ"א. בן מרן הרה"ק רבינו משה מרדכי זיע"א (תשס"א)
- יום ד' ט"ז טבת** - רבי לוי יצחק מסטעפין ב"ר יוסף מאוסטיאל - חתן וי"ד מסטעפין (תרל"ב) רבי מרדכי משזמסק ב"ר יחיאל מיכל לערנער - חתן רבי יוסף מראדוויל (תרס"ד) רבי אברהם יוסף מווגנשטרן מקאצק ב"ר חיים ישראל מפילוב - חתן רבי אלימלך מקאנזיץ (תרצ"ט)
- יום ה' ט"ז טבת** - רבי אהרן מטיטוב ב"ר צבי בן מרן הבעש"ט וי"א שנפ' ה' טבת (תקע"ז) רבי דבאל מבערשיד ב"ר יעקב יאקל - תלמיד הרה"ק רבי פינחס מקוריץ (תקפ"ו) רבי ישראל מאוסטראווצא ב"ר יעקב אריה מראדוויל רבי חיים מרדכי ראוענבוים ב"ר איתמר מנדבורנא (תשל"ה) - רבי צבי הירש מרדאהביטש מונקאטש - תל' החוזה הק' והמגיד מקאנזיץ (תר"ב) רבי שמריהו נח שניאורסון מבאברויסק ב"ר יהודה לייב מקאפוסט - שמן למאור (תרפ"ג) רבי אלעזר הובין מסאסוב ב"ר יעקב יוסף מגולאגוב - גדל אצל הר"ח מנחם - ב' זכרון אלעזר (תרצ"ג)
- יום ו' י"ז טבת** - רבי מרדכי שרגא פרידמאן הי"ד ב"ר מנחם נחום מביאני - טשערניבין (תש"ב) רבי חיים ב"ר אברהם יוסף קרייוויטשה גאב"ד אנטווערפען (תשס"ב) - רבי יעקב ב"ר זאב קראנץ אהל יעקב "המגיד מדובנא" (תקס"ה) רבי יצחק מייזלניצא ב"ר יהושע - תל' ר"ו מטשערניסטרטא ורצ"ה המגיד מנדבורנא (תקפ"ג) רבי חיים אורי מרישא ב"ר ידועף גליקלך מסאנאש - תל' ר"א מראפשיץ (תרמ"ב) רבי אהרן משה מחוסט ב"ר שמואל שמעלקי - פרח שושן (תשנ"א) רבי אפרים פישל מסטריקוב ב"ר יוסף יהודה אריה לייב מבאלטא (תקפ"ב) רבי אריה לייבוש ב"ר חיים לפשיץ מיישוניצא בעל "אריה דבי עילאי" (תרי"א) רבי פינחס ב"ר ישעיה אפשטיין ראב"ד ירושלים (תש"ט)

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לכם לנדב להוצאות העלון לכבוד ולע"נ של מרן רבינו הקה"ט זצוקללה"ה זיע"א

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והיקר מזכה הרבים
הרה"ח ר' **משה ישראל** הי"ו
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **ברוך יוחנן שווארץ** הי"ו
ויליאמסבורג
הרה"ח ר' **שלום דעמבינסקי** הי"ו -
לייקווד - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **נפתלי וינשטוק** - ארה"ב
הרה"ח ר' **חיים הירש** - ארה"ב

לע"נ
האשה החשובה מרת **אלתא עלקא**
בת ר' **חיים ז"ל** נפטרה י"ד טבת
תשס"ד
הונצה ע"י התנה ידידיו החשוב
הרה"ר **משה פערלשטיין** הי"ו ומשב'
בארא פארק

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנגיד הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **ישעי' אילוביטש** הי"ו -
בארא פארק

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **אברהם פריד** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **שמשון סענעדין** הי"ו - ארה"ב
הרה"ח **משה ש ב האממן** הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח **יוחנא שרעא הערבסט** הי"ו - ארה"ב
הרה"ח **מיכאל פריד** הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ אמי החשובה
מרת שרה רבקה ב"ד
יהודה ע"ה. נפטרה
שב"ק ויחי תשע"ט
תנצב"ה
הונצה ע"י ידידיו
היקר והנעלה
הרה"ח ר' **שלמה צבי**
שלעפריג הי"ו
בארא פארק

לכבוד ולעילוי נשמת
מרן אדונינו מורינו ורבינו הקה"ט זיע"א
זכותו הגדולה תגן עליו ועמ"א
הונצה ע"י ידידיו הנגיד הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **שלמה יואל טרעביטש**
הי"ו
בארא פארק

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **שלמה צבי שלעפריג** הי"ו
בארא פארק

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה ארי'**
טרעביטש הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **צבי ארי'**
פרידמן הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לעילוי נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **אשר אנשיל גידערמאן** הי"ו -
ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **שמשון ביקעל** הי"ו -
לייקווד - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **שמאל ברייל** הי"ו -
בארא פארק

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה פערלשטיין** הי"ו - ארה"ב
הרה"ח ר' **משה בנימין שמילאוויטש** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **צבי ארי'**
פרידמן הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **מנחם שפסער** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה שלעפריג**
הנעלה
הרה"ח ר' **משה שלעפריג**
הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י נכדיו ידידיו הנעלים והמפואר,
בנש"ק
הרה"צ ר' **משה מרדכי בידמן** שליט"א ב"ב
הרה"צ **דוד יצחק יעקב בידמן שליט"א** -
יושלים
בני מורינו הגה"צ רבי נחמן שליט"א

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **יונה הורוביץ** שליט"א -
אדמו"ר מבוסטון - בארא פארק
והרה"ח ר' **שבתי שווארץ** הי"ו

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה פערלשטיין** הי"ו - ארה"ב
הרה"ח ר' **משה בנימין שמילאוויטש** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **אביגדור שלום** הי"ו
הרה"ח ר' **יו"ט גריבלאט** הי"ו
הרה"ח ר' **אלכסנדר גוט** הי"ו

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **מנחם שפסער** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה שלעפריג**
הנעלה
הרה"ח ר' **משה שלעפריג**
הי"ו - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י נכדיו ידידיו הנעלים והמפואר,
בנש"ק
הרה"צ ר' **משה מרדכי בידמן** שליט"א ב"ב
הרה"צ **דוד יצחק יעקב בידמן שליט"א** -
יושלים
בני מורינו הגה"צ רבי נחמן שליט"א

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר
בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **יונה הורוביץ** שליט"א -
אדמו"ר מבוסטון - בארא פארק
והרה"ח ר' **שבתי שווארץ** הי"ו

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **משה פערלשטיין** הי"ו - ארה"ב
הרה"ח ר' **משה בנימין שמילאוויטש** הי"ו -
בארא פארק - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
הונצה ע"י ידידיו הנכבד והנעלה
הרה"ח ר' **אביגדור שלום** הי"ו
הרה"ח ר' **יו"ט גריבלאט** הי"ו
הרה"ח ר' **אלכסנדר גוט** הי"ו

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

לכבוד ולטובת נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
זכות רבינו תגן עליו ותמליץ יושר בעדו
ולע"נ מרת **בלא בת ר' משה דוד** נפטרה י"א טבת תשע"ו
הונצה ע"י ידידיו
הרב **יהודה הורוביץ** שליט"א - ארה"ב

אנא הרבו
בתפילה על
האשה
החשובה
מרת **אלטע**
עטיל
בת בלומא
גיטל תחי
לרפ"ש

עשרות טילים נוראים כאלו, והצינים החזרו לא להכנס למערכה, ואמריקה ואנגליה אמרה לצינים "אל תתערבו במלחמה נגד התיאק"ו" אתם תשבו לכם בשקט ובצד ואנחנו נעשה ונילחם, והם רק הבטיחו ולא עשו כמעט כלום כי נתעופפו טילים גדולים ונוראים ונפלו בארץ ישראל בשדות שוממים או בשטחים פתוחים שאינן גרים בני אדם, אבל היו ניסים גדולים ואף יהודי לא נהרג או נזקק מהם היו ניסים ונפלאות. **הסבריו** את הסיבה לזאת כי היה התעוררות לתפילה בכל מקום וכשיש רחמים ומתעוררים לרפש"ע אז יש ניסים גדולים ושמירה עלינו ואף יהודי לא נזקק חוץ מהיהודי אחד שחילל שבת להכעיס רק הוא נהרג רח"ל, אבל אף יהודי לא נהרג, בנינים רבים נפלו ועפו אבל יהודי לא נפגע, האדמה רעדה מכל טיל וכולם פחדו מי יזעק ויחיל נפל הטיל ושם בנינים לא מעץ אלא מאבנים ונפלו קומות שלמות דירות, וכולם נבהלו היכן נפל ומה קרה ומתי נפל, מ'האט געטאפט די ווענט פון די ניסים אין נפלאות", כי הרבש"ע שמר עלינו והיה אז התעוררות לרחמים, התעוררות לתשובה, ואז הסבריו שכל זה קרה בזכות שכל ישראל התעוררו והתפללו לבורא כל עולמים ולכן אף יהודי לא נזקק לא בגוף ולא בנפש. **איני** זוכר שיהיה פעם זמן כמו אז עם כאלו ניסים ונפלאות שהכל היה בהתעוררות וברחמים רבים והיה התעוררות תפילות, התעוררות רחמים, וכולם צריכים לזכור זאת שכשיש התעוררות רחמים ותפילות אזי זוכים לשמירה עליונה, ולכן מכאן הקריאה לחדש התפילות כדי שתתעורר השמירה העליונה.

זכורני שאמר אז הבחנן ר' ענקל מילער על אותו רעש מקיראק שאם היה במקום לירות טילים שכל אחד שווה מליונים היה זורק מיליון דולאר ברחבת מאה שערים בירושלים והיה רואה איך כולם היו נדחקים נקרעים ומנהלים מלחמת חורמה אחד נגד רעהו כדי לאסוף את הכסף "שלעכט אויף אלע שלעכטע גוים", ואז היה מוועיל יותר כי היה יכול להיות שם ששון ושמחה, ומה עשה אותו טיפש רוצח אכזרי ירה עשרות טילים יקרים מאד שנפלו במקומות שוממים על בנינים ולא הצליח לו כלום ממזימתו, חזו כד לחדות להלל ולשבח על נסיון ועל נפלאותיך ועל ישועתיך ואם מ'קען זיך גארנישט פארשטעלן. **דער** אייבישטער אליין יתן לנו נס חנוכה עם כל הניסים והנפלאות וברוב רחמיו יתן לנו פתקא טבא א גמר חתימה טובה א שנת גאולה וישועה שלימה אויף א זיסע אופן אויף אייביג.